

PHÍA SÀU Ở LẠI

“ Rồi tết qua đi, sàu ở lại ” (*)
mỗi độ xuân về hoa tuyết bay
lạnh buốt lòng người trời đất khách
nhìn xa xa tưởng bóng quê ai... !

Ly rượu đắng bao lần uống cạn
cuộc trăm năm đâu phải tình cờ
ngày chia tay buồn mấy cũng qua
năm tháng cũ phủ mờ trí nhớ

Khuôn mặt những người đi không nữa
nên thôi đành giấu giọt phân ly
con đò nhỏ bến lủi đêm tối
bỏ sau lưng biết nói năng gì...

Nước biển mặn, ngàn năm biển mặn
đất quê người hạt muối thương tay
mưa theo gió mây về một phía
rơi mênh mông suốt kiếp đời này

nguyễn vĩnhlong

(*) thơ CAO VỊ KHANH